

tømning, momskarruselsvindel, snyd med dagpenge osv. osv., at der fra samfundets side gribes ind. Den enkelte skal ikke have lov til at berige sig på flertallets bekostning. Men sådanne indgreb kan have mange former, herunder forebyggelse, og der skal naturligvis være en retssikkerhedsmæssig balance mellem mål og midler.

Formanden:

Ordføreren for forespørgerne, fru Birthe Rønn Hornbech. (Ophold). Ja, det er som ordfører, selvfølgelig. Ordføreren for forespørgerne har ordet, og der er 5 minutters taletid.

Forhandling

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg ved jo fra tidligere, at man ikke skal diskutere med formanden, men jeg vil blot sige, at der under udlændingedebatter har været masser af spørgsmål til ministrene, inden man gik over til ordførertalerne. Men så vil jeg hellere prøve at resumere, hvad der nu er sagt, og så stille nogle spørgsmål til de pågældende ministre.

Man må jo sige, at de tre ministres indlæg gør det lysende klart, hvad forskellen er mellem Venstres og Socialdemokratiets livssyn. Når statsministeren taler om, at der skal være beskyttelse fra statens side, opfatter jeg det som dette omklamrende tyranni i omsorgens tjeneste, hvor vi er nogle stykker, der altså ofte har lyst til at sige: Fri os fra statens omklamrende tyranni! Ordet »fra« kan altså tillægges to betydninger.

Statsministeren siger, at man er imod angiveri, men indenrigsministeren fastholder altså bestemmelsen i lov om personregistre.

Hvis det ikke er angiveri set ud fra et socialdemokratisk livssyn, at det ved lov pålægges borgere at afgive oplysninger om andre borgere, og at man kan straffes, hvis man ikke gør det, hvad er det så? Er det så bare noget, som socialdemokratiske ministre og regeringen mener skal være dagligdagen i Danmark? Jeg kan godt sige, at det mener vi ikke.

Det helt grundlæggende spørgsmål er jo, hvor stor en vægt af offentlige forvaltere og kontrollører et frit land med frie mennesker kan bære. Det er det, vi ønsker at diskutere, og vi har altså fået det meget væsentlige svar nu, at

det, vi anser for angiveri, anser regeringen ikke for noget usædvanligt.

Hvordan vægter regeringen i grunden menneskerettighederne og den personlige frihed i forhold til samfundets mulighed for i alle detaljer at kontrollere borgerne? Det håber jeg regeringen i højere grad kan løfte sløret for i dag.

I går udsendte regeringen et nyt regeringsoplæg, og statsministeren sagde ved fremlæggelsen, at oppositionen må vænne sig til, at den danske politiske debat ikke skal handle om procedurer og faxerier, men om de problemer, som danskerne føler er væsentlige.

Jeg skal hilse og sige, at danskerne føler, at statens omklamring af overvågningsrådet og alle de kontrollører, der kommer rendende om alt muligt, er et af de store problemer ved at være erhvervsdrivende og dansker i det hele taget i dag.

For at der ikke skal være nogen misforståelser, vil jeg godt sige til skatteministeren, at vi vedstår naturligvis den aftale, vi har indgået om registre, men det var jo også med hiv og sving, den kom i hus, kan skatteministeren vel godt huske, og vi måtte jo stille vore betingelser. Men mener skatteministeren ikke, det er et problem, at borgernes retssikkerhed, når det drejer sig om skattesager, generelt er langt ringere, end den er for røvere og rockere og rovmordere?

Det vil jeg godt sige til skatteministeren at vi anser for et problem. Og derfor er det jo også, vi den ene gang efter den anden her i Folketinget har fremsat forslag til en retssikkerhedsreform og har bedt regeringen om at nedsætte en kommission til at se på alle disse retssikkerhedsproblemer.

Til sidst, for taletiden er ved at udløbe, vil jeg sige, at et af de områder, vi også meget gerne vil diskutere i dag – også på baggrund af de presseforlydender, der har været om aflytning af mobiltelefoner fra udenlandske myndigheder – er: Får regeringen snart en politik med hensyn til, hvordan vi beskytter borgerne mod andres aflytning, overvågning, både andre borgeres og specielt andre myndigheders? Kan vi snart få et svar på det?

Det går den helt forkerte vej. Det går jo i retning af større overvågning, flere kontrollører, flere myndighedsbeføjelser. I Venstre vil vi den modsatte vej, vi vil færre snærende bånd og større råderum for borgerne. Til gengæld ønsker vi, at det er myndighederne, der bliver reguleret, og ikke borgerne.